

11 oktober 2020, achtentwintigste zondag door het jaar, jaar A

**Lezingen: Eerste lezing: Jesaja 25, 6-10a
Evangelie: Mattheus 22, 1-10**

Homilie

Een feest op een berg, dat is het beeld dat de profeet Jesaja gebruikt om uit te drukken hoe een ontmoeting met God is. Die berg, dat is niet zo verwonderlijk. In heel de Bijbel, zowel in het OT als in het NT, maar ook in alle andere culturen en religies is de berg bij uitstek de plaats van de godsontmoeting. Het is alsof mensen denken: hoe hoger we klimmen, hoe dichter we bij God zijn. Daarom bouwden mensen hun heiligdommen vaak boven op bergen, en op de meest ontoegankelijke plaatsen (bv. de Mont Saint-Michel in Normandië). En als er geen bergen waren, zoals in Vlaanderen, bouwden ze die op een heuvel, liefst op een "Scherpenheuvel". Mensen willen opgaan naar God.

Wat minder gebruikelijk is in de mensengeschiedenis, is dat Jesaja de Godsontmoeting ziet als een feest, en nog geen klein feestje. Zijn beschrijving doet een mens echt goesting krijgen: een feestmaal met verrukkelijke gerechten en de allerbeste wijnen. Voor Jesaja is geloven een vreugde, een feest. "Laat ons blij zijn en juichen", zegt hij. God is geen heerser die zware wetten oplegt, hij is de Levende, de troostbrenger die alle tranen wegneemt en die ons gelukkig maakt.

En er is iets dat opvalt aan dat feest: het is een feest voor iedereen, voor alle volken en naties, voor heel de aarde. En dat is zeker niet evident, toen niet en nu niet. Men situeert deze tekst in de 8ste eeuw v.C. (750-700), een tijd waarin Israël bedreigd wordt en later overweldigd door het machtige en imperialistische Assyrië. Een tijd van geweld en verdrukking dus, en van angst. Jesaja 25 is een vredesvisioen, zoals we er wel meer vinden bij die profeet. Wat Jesaja uitdrukt is het geloof in intens geluk dat van God komt, niet alleen voor het eigen volk maar voor de hele wereld, voor alle mensen. Midden een wereld en een tijd van oorlog en geweld spreekt Jesaja van verbondenheid.

Volgende zondag is het Missiezondag. Mag ik daar al even op vooruitlopen? Want er is geen mooiere Bijbellesing te vinden die uitdrukt wat die dag betekent. Ook missie gaat wezenlijk over verbondenheid. 'Missie' is vandaag samen bouwen aan een wereldwijde kerk, in verbondenheid en in uitwisseling. Missie betekent dat wij jonge kerken steunen. Maar missie betekent ook dat jonge priesters uit Afrika of uit India naar Europa komen, ook naar ons bisdom, en onze kerk hier nieuw bloed en enthousiasme geven. Missie betekent dat wij als kerk een wereldwijde familie zijn, en dat we mekaar helpen. Ook dat is de vreugde van het geloof, waar onze paus Franciscus zo vaak over spreekt.

Dat Gods feest er is voor alle mensen wordt op onvergelykbare wijze uitgedrukt in het evangelie. Opnieuw een verhaal als een film eigenlijk. Een koning die een bruiloftsfeest geeft voor zijn zoon (en voor zijn bruid), maar de genodigden komen niet. Ze hebben blijkbaar zelfs niet verwittigd, want heel het feest staat klaar. Ze hebben geen tijd, ze hebben geen zin, weet ik het. Wat ik wel weet is dat je in de cultuur van het Nabije Oosten een mens niet dieper kunt beledigen. De koning wordt woedend, met alle gevolgen van dien. En dan beveelt hij zijn dienaars hij iets merkwaardigs: ga de straten op en nodig iedereen uit die je tegenkomt, al wie ge ziet. Ik wil dat mijn feest vol mensen loopt. De dienaars nodigen iedereen uit. De tekst zegt zelfs, en dat is een belangrijk zinnetje: "slechten en goeden". Goede mensen, wij beleven de godsontmoeting, dat feest van vreugde, niet omdat wij de goeden zijn of omdat wij dat verdienen. We krijgen het, wij allemaal. Ook dat is missie:

uitdelen en verspreiden van een vreugde die wij zelf ontvangen hebben, en waar ons hart vol van is.

Wij moeten alleen openstaan. We moeten Gods vreugde willen ontvangen. Misschien is die openheid het allermooiste getuigenis van de jonge kerk voor ons, denk maar aan wat we in het boek Handelingen lezen. Telkens weer valt daar het onverwoestbare enthousiasme op van mensen die openstaan voor het goede dat God brengt, ook als de omstandigheden moeilijk zijn. En die waren voor hen vaak moeilijk, zoals ze dat in zoveel landen zijn voor de christenen van vandaag.

Dat, goede mensen, is de centrale boodschap vandaag: de vreugde van het geloof. Geloven is niet op de eerste plaats een opdracht, en zeker geen drukkende plicht. Het is, in elke fase van ons leven, een vreugde. Het is een feest. Amen.

Dirk Godecharle